

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De Presbyteris. cap. xlv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

De deposito: & quod summo studio ac fide illud custodire oporteat, nec in eius, qui deposuit, fraudem quicquam moliri.

CAP. XLIII.

Exod. 22. **S**I QVIS commendauerit amico pecuniam, aut vas in custodiam, & ab eo, qui custodierat, furto ablata fuerint, si inuenitur fur, duplum reddet: si latet fur, dominus domus applicabitur ad Deos, & iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui, ad perpetrandam fraudem. Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, nullusque hoc viderit: iusiurandum erit in medio, quod non extenderit manum in rem proximi sui: suscipietque Dominus iuramentum: & ille reddere non cogetur. Quod si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. Si comestum à bestia, deferat ad eum quod occisum est, & non restituet.

De Presbyteris. CAP. XLV.

Euseb. **M**ULTI peccatores, cum presbyteri sint, sacris operantur, nec Deus eos auersatur: Verum per Spiritum sanctum proposita dona consecrat. Ac panis quidem pretiosum Domini corpus efficitur, poculum autem pretiosus Domini sanguis. Sunt igitur, qui se rem æquam ac rationi consentaneam facere putent, cum ab ipsis epulo sacro excipi recusant, nescientes videlicet hinc se grauius condemnari. Quis enim es tu, qui præfectum tuum atque antistitem iudicas? An non Apostolum dicentem audisti, Principi populi tui non maledices? Ac rursum, Tu quis es qui alienum seruum iudicas? Domino suo stat, aut cadit. Ecquando nosti ouem pastori salutem attulisse? Rom. 14. Tunc aduersus pastorem accusationem instituis? Certè quemadmodum pecus rationis expers dentes aduersus pastorem acueri non potest: sic nec ratione præditam ouem ad accusandum pastorem linguam acueri conuenit. Tu qui ab eo erudiris ac velut manu duceris, ipsum arguendi ac iudicandi potestatem non habes: quemadmodum dixit Apostolus, Nolite ante tempus iudicare, donec Veniat Dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit vnicuique à Deo. Penes ipsum de te sententiam ferendi potestas est. Qui autem ipsum iudicat, Dominus est. Ac rursum, Nolite iudicare: & non iudicabimini. Tu, quem debes, honorem ac Venerationem redde, velut his verbis Paulus te admonet, Reddite omnibus debita: cui tributum tributum, cui honorem honorem. Fac, quæ regula poscit, expleas. Primitias frugum tuarum Ecclesiæ offer, non curiosius inquirens quonam pacto expendatur. Quod si iudicare tibi cordi est (id quod tibi minime permittitur) in animæ tuæ penu ingredi: nosce quæ in conscientia tua insint: hoc est, an non eadem perpetraris, an non adulterium aut stuprum admiseris, an non auaritiæ studueris, an non aliena eripueris, an non maledictis quenquam incesaueris, an non pereraueris, an non mendacio te obstrinxeris, denique an non quippiam eorum, quæ legibus diuinis interdicta sunt, egeris. Atque ita in præfectum tuum censuram tibi arripere non licet. Quocirca suas quisque actiones inspiciat, ac de proximo suo pronuciare superseadet. Quod si quis neglectis iis, quæ à me commemorata sunt, ad proximi accusationem linguam confert, mercedem ipse quoque suam primo quoque tempore expectet. Quæ enim quippiam proximo suo fecerit, hæc ipse etiam sese recepturum esse non dubitet, quemadmodum à Domino dictum est, Quia mensura mensi fueritis, eadem remetietur vobis. Vnusquisque nostrum ad opera sua animum aduertat. De nostris ipsi vitis in cura & sollicitudine versentur: & de iis iudicium nobis ne arrogemus, de quibus iudicare minime iussi sumus. Cæterum ipse quoque sacerdos singulari erga plebem affectu esse debet, atque ante omnia pro eorum salute toto pectore Deum precari (quemadmodum dixit Dominus, Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis) laboranti opem ferre, merenti consolationem adhibere.

A bere errantem in viam reducere, pauperem subleuare, acceptarum iniuriarum obliuisci. Siquidem eius, qui iniuriarum memoriam retinet, oratio Deo misere grata acceptaque est: mandante nimirum in ipsius pectore vitio. Nisi cum proximo tuo in gratiam resieris, ad altare ne pergas. Memento precepti Domini, Si offers munus tuum ad altare, & illic recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te, relinque ibi munus tuum ad altare, & vade, reconciliare fratri tuo: ac tum veniens offer munus tuum. Vlciscenda iniuriæ studio ne tenearis: dolos ne moliaris, hoc est, ne alterum quidem deprimas, alterum autem subuehas: ne propter primarij subfellij honorem diuitem praeferas, pauperem autem contemptui habeas: verum æquabilitatem apud omnes serua. Accusationem ce-riter ne admittas: nec ex sola auditione ac rumore vnquam iudices. Multi quippe inuidia

B & similitate ad proximum accusandum impelluntur. Atque vt etiam aliquem peccasse certissimis argumentis comperis, cum tamen statim ante omnium oculos obiurgare noli: ne alioqui amplio-rem ei occasionem des neminem verendi. Duplex enim ex publica ob-
iuratione malum oritur. Nam qui ita obiurgantur, fidenter iam ac libere peccandi po-
testate sibi pariunt. Etenim qui peccat, quoadusq; obiurgetur, metuit, & erubescit: cum aut
inspectantibus omnibus increpatur, impudicior efficitur. Qui enim obiurgatur, ignominia
non ferentes, ad grauiora scelera sese conuertunt. Huiusmodi quippe ingenio est Satanas. Pec-
catu perpetrare suadet: ac propter peccatu reprehensionis pudorem animis incutit. Quæ cum
ita sint, ob hostiles hos laqueos ei, qui Christi gregem in fidem suscepit, danda opera est, vt
lenem se præbeat, ac diligenter & studiosè primùm inquirat: ac si quem peccasse cõpe-
rerit, non confestim eum ab Ecclesia expellat: ne arreptu eum diabolus sibi asciscat. Nam
cum qui spiam ab Ecclesia eiicitur, statim eum Satanas assumit, nec prius ab eo abscedit,
cum presbyter eum suscepit. Cum enim à Christianorum fraibus homo proscribitur &
exterminatus est, quandiu sciunctus manet, tandiu in Gentilium albo censetur. Quocir-
ca priuatim eum nactus, increpa, obsecra, admone, non semel duntaxat, sed iterum ac ter-
tio. Ac si quidem tibi dicto audientem se præbuerit, ipsius animam lucratus eris, quemad-
modum dixit Scriptura, Qui conuertit fecerit hominem ab errore viae suæ, saluabit ani-
mam ipsius à morte, & operiet multitudinem peccatorum. Sin autem post tertiam admo-
nitionem dicto audiens esse, atque ad meliorem frugem se referre recuset, excinde eum abs-
te, ac cum eo ne cibum quidem cape, quoad meliorem mentem induerit.

Duplex
obiurga-
tionis pu-
blica in-
comodū.
Sana
versutia.
Excom-
nicati sūt
tanquam
Gentiles.
Mat. 18.
Iac. 5.

D De perfugio, & iis qui ad sacra loca profugiunt: & quod insontibus opem ferre, nocentes autem amandare oporteat.

C A P. XLVI.

I QVIS per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, Exod. 21.
ab altari meo auelles eum, vt moriatur.
Ne tradas feruum in manus domini: ne fortè maledicat tibi, & de- Pro.
learis.

E Mulieri cuidam amplissimo loco natæ, cuius maritus haud pridem extremo vitæ die Na-
functus fuerat, iudicis assessor vim afferebat, inuitamque ad nuptias pertraherebat. Illa rat. de Ba.
autem, cum nulla ratione hanc vim effugere posset, consilium capit, non maioris audaciæ, sil.
quàm prudentiæ plenum. Ad sacram enim mensam confugit, Deumque aduersus impor-
tunam hanc iniuriam propugnatores sibi asciscit. Quid igitur, per Trinitatem ipsam
(vt iudiciali quoque dicendi genere nonnihil inter laudandum vtar) faciendum fuit,
non dico magno Basilio, ac de his rebus leges alijs sancienti, sed alij cuiuspiam longè illo in-
feriori, dum tamen sacerdoti? Quid aliud, nisi vt eam affereret, retineret, omni cura
tueretur, Dei clementiæ & legi, quæ altaribus honorem haberi iubet, manum porrige-
ret, omnia denique prius faceret, & pateretur, quàm vt inhumanus illum aduersus
eam consilium iniret, sicque & sacrosanctâ mensam, & fidem etiam illam, cum qua sup-
plicabat, contumelia afficeret? Nequaquam, inquit nouus iudex, sed omnes imperio meo
A a